

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 2. marts 2022

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 611 (Alm. del), som Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 14. februar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Nordqvist (SF) og Carl Valentin (SF).

Spørgsmål nr. 611 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

”Ligger de danske myndigheders fortolkning af forordningen om veterinærlægemidler på linje med andre EU-medlemsstaters fortolkning?”

Svar

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

”Fødevarestyrelsen har generelt ikke kendskab til, hvorledes andre medlemsstater fortolker veterinærlægemiddelforordningen. Endvidere kan det oplyses, at Fødevarestyrelsen alene er ressortmyndighed for de dele af forordningen, der vedrører anvendelse af veterinære lægemidler, mens ansvaret for forordningens øvrige bestemmelser hører under Sundhedsministeriet, herunder Lægemiddelstyrelsen.

Fødevarestyrelsen formoder dog, at der på grund af store forskelle mellem medlemsstaternes hidtidige praksis også fortsat vil være forskelle i medlemsstaternes fortolkning. Fødevarestyrelsen har konkret kendskab til et enkelt tilfælde, hvor en medlemsstat anlægger en anden fortolkning end Danmark. Det drejer sig om Sveriges fortolkning af forordningens art. 106, stk. 1, hvorefter veterinærlægemidler skal anvendes i overensstemmelse med betingelserne i markedsføringstilladelsen (SPC'et). I Sverige har man i en årrække anvendt nationale behandlingsvejledninger, som dyrlægerne kan anvende frem for SPC, og denne ordning har man valgt at videreføre. I Danmark har vi ikke sådanne behandlingsvejledninger og bestemmelsen fortolkes sådan, at SPC'et skal følges uden undtagelse.

I de tilfælde, hvor Fødevarestyrelsen har været i tvivl om fortolkning af forordningen, har styrelsen rettet henvendelse til EU-Kommissionen og har lagt EU-Kommissionens svar til grund for den danske fortolkning af de nye fællesskabsregler. Dette er også tilfældet med fortolkning af forordningens artikel 106, stk. 1.”

Jeg mener umiddelbart, at den svenske fortolkning er langt mere intuitiv rigtig – særligt i lyset af den betydning, som bestemmelsen muligvis kan have for udviklingen af antibiotikaforbruget i Danmark. Jeg har derfor den 15. februar 2022 taget kontakt til EU's sundhedskommissær om fortolkningen af art. 106 i veterinærlægemiddelforordningen. Jeg afventer svar fra sundhedskommissæren. Det er mit håb, at vi kan finde en god løsning.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby